

M-74/2011. Álit 16. febrúar 2012.

Álit kæruneftndar lausafjár- og þjónustukaupa

Hinn 16. febrúar 2012 gaf kæruneftnd lausafjár- og þjónustukaupa svohljóðandi álit í málinu M-74/2011.

I

Álitaefni og kröfugerð

Hinn 15. ágúst 2011 bað X, hér eftir nefndur álitsbeiðandi, um álit kæruneftndar lausafjár- og þjónustukaupa vegna kaupa á farsíma hjá Y, hér eftir nefndur seljandi. Álitsbeiðandi segir farsímamann hafa verið gallaðan og krefst þess að seljandi afhendi sér nýjan sambærilegan síma í stað þess gallaða.

II

Málsmeðferð kæruneftndarinnar

Með bréfi, dags. 19. ágúst 2011, var seljanda gefinn kostur á andsvörum við álitsbeiðninni og var tveggja vikna frestur veittur til að skila þeim. Andsvör seljanda bárust nefndinni 29. ágúst ásamt viðbótargögnum sem bárust tveimur dögum síðar. Hinn 30. ágúst voru álitsbeiðanda send andsvörin til upplýsinga og bent á heimild hans til að hafa uppi athugasemdir vegna andvaranna. Það sama var gert þegar viðbótargögn bárust frá seljanda.

III

Málavextir og rökstuðningur álitsbeiðanda

Hinn 3. júlí 2011 keypti álitsbeiðandi hvítan HTC Wildfire farsíma með snertiskjá fyrir kr. 39.900. Í álitsbeiðni segir svo eftirfarandi:

„Fáum vikum eftir að ég eignaðist símann var ég úti í rigningu með símann í lokuðum vasanum. Athugist að ég hann fór ekki einu sinni upp úr vasanum. Hann fór að standa á sér eftir heimkomu og hætti svo að virka fáum dögum seinna. Fór með símann í viðgerð til fyrirtækisins aftur. Fyrirtækið segir að um rakaskemmdir sé að ræða og þar sem það sé ekki framleiðslugalli þurfi ég að bera alla ábyrgð sjálfur.

Krafa mín er sú að taka ekki skaðann á mig sjálfur heldur að ég fái nýtt símæki af sambærilegum gæðum þar sem þessi notkun geti seint talist óeðlileg. Ef það má ekki hafa símann í vasanum þegar rignir ætti að þurfa að taka það alveg sérstaklega fram við kaup sem ég fullyrði að var ekki gert.“

IV

Andsvör seljanda

Seljandi segir farsímamann sem málið fjallar um vera innkeyptan frá birgjanum SRX Limited í Bretlandi, sem sé einn af lykilbirgjum seljanda. Kveður seljandi það vera vinnureglu hjá sér að senda alla bilaða farsíma til viðurkennds viðgerðarverkstæðis. Í því tilviki sem hér um ræðir hafi síminn verið sendur til Z sem sé umboðsaðili fyrir HTC á Íslandi. Greining verkstæðisins var á þá leið að síminn væri bleytuskemmdur og af þeim sökum ekki viðgerðarhæfur.

Seljandi segir að frá kaupum á símanum hinn 3. júlí og þar til hann kom inn á verkstæðið hinn 27. júlí hafi ekki verið kvartað undan símanum. Verkstæðið úrskurðar skemmdirnar til komnar vegna raka, sem sjáist best á því að hvítir miðar sem eru inni í símanum verða rauðir þegar raki kemst í símann.

Seljandi kveðst reiðubúinn að senda farsímamann til útlanda og láta „óháða sérfræðinga yfirfæra tækið að nýju“, ef viðskiptavinur kjósi svo. Ef við slíka rannsókn komi í ljós einhver galli sé seljandi tilbúinn að afhenda nýjan síma, annars ekki. Seljandi kveður málið vissulega bagalegt og „því miður verði að segjast eins og er að farsímar sem þessir eru viðkvæmir fyrir bleytu og raka“.

Í seinna bréfi seljanda sem barst kæruneftndinni segir eftirfarandi:

„Y getur því miður ekki bætt X umrætt tjón þar sem bleytuskemmdir teljast ekki til galla á vöru. Þegar umræddur farsími var sendur í viðgerð til þjónustu- og umboðsaðila HTC á Íslandi, Z, var niðurstaða skoðunar að farsíminn hefði orðið fyrir bleytuskemmdum sem ekki er ábyrgð fyrir. Eigandi og notandi farsímans staðfestir að hafa verið með símann í rigningu og honum má vera ljóst að þó svo að síminn sé í vasa, þá verður að búa svo um raftæki að þau verði ekki fyrir bleytu eða raka sem getur skemmt þau. Nova gat þess vegna ekki, því miður, orðið við kröfu X um að afhenda honum nýjan farsíma í stað þess skemmda.“

V

Niðurstaða kæruneftndarinnar

Kæruneftnd lausafjár- og þjónustukaupa telur að ágreiningur álitsbeiðanda og seljanda falli undir valdsvið nefndarinnar, sbr. III. kafla laga nr. 87/2006 um breytingu á lögum um lausafjárkaup, lögum um þjónustukaup og lögum um neytendakaup og 1. mgr. 7. gr. reglugerðar nr. 766/2006 um kæruneftnd lausafjár- og þjónustukaupa. Ágreiningur málsaðila fellur undir lög nr. 48/2003 um neytendakaupkaup (nkpl), sbr. 1. gr. laganna.

Í 15. gr. laga um neytendakaup er fjallað um hvaða eiginleika söluhlutur þarf að hafa. Í b-lið 2. mgr. segir að söluhluturinn skuli „hafa þá eiginleika til að bera sem neytandinn mátti vænta við kaup á slíkum söluhlut að því er varðar endingu og annað“. Í a-lið 1. mgr. 16. gr. sömu laga segir að söluhlutur teljist gallaður ef hann er ekki í samræmi við þær kröfur sem fram koma í 15. gr. Söluhlutur telst þó ekki gallaður nema gallinn sé „hvorki sök neytanda né stafar af aðstæðum sem hann varða“ eins og segir í 1. mgr. 26. gr. laganna. Í athugasemdum í greinargerð með 1. mgr. 26. gr. kemur fram að hvorki hugtakið „sök“ í ákvæðinu, né „aðstæður sem neytanda varða“ vísi til vondrar trúar neytanda.

Það er mat kæruneftndarinnar, þrátt fyrir orð seljanda í andsvörum sínum um að „farsímar sem þessir séu viðkvæmir fyrir bleytu og raka“, að ekki sé um galla að ræða í skilningi 15. – 16. gr. nkpl. Miðað við málsatvik og þau gögn sem liggja fyrir álitur kæruneftndin að bilun farsímans sé til komin vegna aðstæðna sem varðar álitsbeiðanda, sbr. 1. mgr. 26. gr. nkpl. Ekki er hægt að fallast á með álitsbeiðanda að þar sem seljandi upplýsti ekki sérstaklega um að geyma símann ekki í vösum í rigningu eða annað því um líkt, sé til staðar galli í skilningi laganna. Í máli þessu hefur álitsbeiðandi ekki sýnt fram á hvort notkun hans á farsímanum hafi verið forsvaranleg eða ekki, en telja verður að hann verði að sýna fram á það.

Með ofangreindum rökum hafnar kæruneftnd lausafjár- og þjónustukaupa kröfum álitsbeiðanda í málinu.

VI
Álitsorð

Kröfum álitsbeiðanda, X, er hafnað.

Áslaug Árnadóttir

Lárus M.K. Ólafsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir